

11. 08. 2014

Nr. 16586 ilość załączników -0-

P + 2B1 + 5G
11082014

podpis. [Signature]

Wrocław, 5 sierpnia 2014 r.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NR NK-N.4131.159.12.2014.KW

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

stwierdzające nieważność uchwały Nr LVII/39/2014 z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie powierzenia Burmistrzowi Ząbkowic Śląskich uprawnień w zakresie ustalenia wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LVII/39/2014 z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie powierzenia Burmistrzowi Ząbkowic Śląskich uprawnień w zakresie ustalenia wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 czerwca 2014 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236 ze zm.) Rada Miejska Ząbkowic Śląskich podjęła uchwałę nr LVII/39/2014 w sprawie powierzenia Burmistrzowi Ząbkowic Śląskich uprawnień w zakresie ustalenia wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Uchwałę doręczono Wojewodzie Dolnośląskiemu w dniu 7 lipca 2014 r. pismem Nr OR.071128.2014.MG z dnia 3 lipca 2014 r.

W toku badania legalności uchwały Wojewoda Dolnośląski stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 ze zm.), w związku z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) oraz w związku z art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Kwestionowaną uchwałą Rada Miejska Ząbkowic Śląskich postanowiła powierzyć Burmistrzowi Ząbkowic Śląskich uprawnienia w zakresie ustalenia wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej Gminy Ząbkowice Śląskie w zakresie usług świadczonych na cmentarzu komunalnym zlokalizowanym przy ul. Bohaterów Getta w Ząbkowicach Śląskich. Jednocześnie zgodnie z § 4 uchwały postanowiono o jej wejściu w życie z dniem podjęcia.

Tymczasem należy zauważyć, że uchwała podjęta na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej stanowi akt prawa miejscowego. Zgodnie z linią orzecniczą Naczelnego Sądu Administracyjnego, uchwały podejmowane na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej charakteryzują się cechami determinującymi je jako akty prawa miejscowego. Naczelnny

Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt I OSK 1901/13, uznał, że „art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej zawiera normę prawną upoważniającą organ stanowiący samorządu terytorialnego do podjęcia aktu prawa miejscowego. Zawiera wszystkie elementy delegacji ustawowej do wydania aktu prawa miejscowego. Wynika to z konstrukcji normy prawnej, która na równi z umocowaniem zawartym w przepisach szczególnych stawia umocowanie zawarte w tej normie. Umocowanie do wydania w określonym w art. 4 ust. 1 pkt 2 przedmiocie jest ograniczone regulacją w przepisach szczególnych. Również charakter prawny aktu prawa miejscowego wynika z mocy wiążącej regulacji uchwały. Uchwałą tą związany jest każdy usługobiorca, który obowiązany jest w wysokości określonej w uchwale ponosić opłaty za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego. Należy w tym zakresie podzielić poglądy doktryny o umocowaniu do stanowienia aktów prawa miejscowego zawartym w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej, który wchodzi do uzupełnienia systemu delegacji zawartej w art. 40 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym (C. Banasiński, M. Kulesza, Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz, Warszawa 2002). Naczelny Sąd Administracyjny nie podzielił z tych względów stanowiska przyjętego w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 sierpnia 2011 r. sygn. akt II GSK 758/10 (Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych)”.

Jednocześnie organ nadzoru zwraca uwagę, że o powyższym stanowisku informował pismem nr NK-N.40.94.2014.MF z dnia 3 czerwca 2014 r., które rozesłane zostało do jednostek samorządu terytorialnego Województwa Dolnośląskiego za pośrednictwem poczty elektronicznej. Przedmiotowe pismo w dniu 4 czerwca 2014 r. wysłane zostało m.in. na adres urząd@zabkowiceslaskie.pl.

Jeżeli zatem uchwała podjęta na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej, stanowiąca o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego, jest aktem prawa miejscowego, to tym samym aktem prawa miejscowego jest również uchwała podjęta na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej, na podstawie której organ stanowiący gminy może powierzyć uprawnienia określone w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej organowi wykonawczemu gminy.

Mając na uwadze, że uchwała w sprawie powierzenia organowi wykonawczemu gminy uprawnień w zakresie ustalenia wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej stanowi akt prawa miejscowego, warunkiem jej wejścia w życie jest ogłoszenie, o czym stanowi art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Ustawa zasadnicza wyklucza możliwość wejścia w życie aktu prawnego o charakterze normatywnym bez ogłoszenia go w ustawowo przewidzianym trybie. W myśl art. 42 ustawy o samorządzie gminnym zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 tej ustawy ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe. Ujmując powyższe ustalenia w kontekście rozpoznawanego przypadku należy stwierdzić, że kwestionowana uchwała Rady Miejskiej Ząbkowic Śląskich nie odpowiada wymaganiom stawianym przez powołane przepisy prawa, a więc nie zawiera odpowiedniego zapisu o prawidłowej publikacji i czasie wejścia w życie. Zgodnie z art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych akty prawa miejscowego stanowione przez organ gminy (rada miejska) podlegają publikacji w dzienniku urzędowym województwa. Przedmiotowa uchwała wymaga więc publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Jest to warunek konieczny do wejścia w życie przedmiotowej uchwały. Ponadto zgodnie z art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akt prawa miejscowego powinien przewidywać odpowiedni czasokres wejścia w życie uchwały liczony od dnia opublikowania. Regułą jest, że akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia. Natomiast w myśl art. 15 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych podstawą do ogłoszenia aktu normatywnego lub innego aktu prawnego jest akt w formie dokumentu

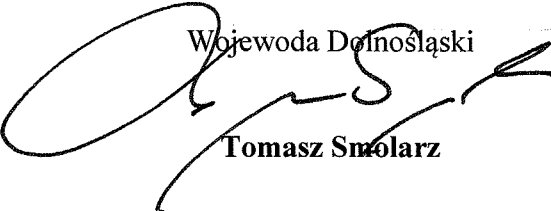
elektronicznego opatrzonego przez upoważniony do wydania aktu organ bezpiecznym podpisem elektronicznym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r., poz. 262), weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu. Zatem, aby spełnić ustawowe wymogi dotyczące promulgacji aktów prawa miejscowego niezbędnym było również przekazanie Wojewodzie jako organowi wydającemu wojewódzki dziennik urzędowy, uchwały spełniającej wymogi określone w przytoczonym art. 15 w/w ustawy; co w przedmiotowym przypadku nie nastąpiło.

Mając na uwadze powyższe ustalenia w kontekście rozpoznawanego przypadku należy stwierdzić, że wskazana uchwała Nr LVII/39/2014 Rady Miejskiej Ząbkowic Śląskich z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie powierzenia Burmistrzowi Ząbkowic Śląskich uprawnień w zakresie ustalenia wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej 30 stycznia 2014 r. nie odpowiada wymogom stawianym przez powołane przepisy prawa, a więc nie zawiera odpowiedniego zapisu o prawidłowej publikacji i czasie wejścia w życie oraz nie została skierowana do publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym w odpowiednim trybie, co w ocenie organu nadzoru, musi skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu złożona za pośrednictwem organu nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Tomasz Smolarz